

حریم خصوصی و رازداری پزشکی

دکتر مهران سیف فرشد

MD- MPH- PhD in Medical Ethics

مورد اول

شاغل حرف پزشکی به عنوان عضوی از تیم درمان اجازه دارد در

هر زمانی بدون هماهنگی با بیمار یا همراه او وارد اتاق یا فضای

اختصاصی بیمار شود.

مورد دوم

در محیط بیمارستان امکان دارد قسمتی از بدن بیماران برای

انجام اقدامات مراقبتی، درمانی یا تشخیصی در معرض دید

دیگران قرار گیرد.

مورد سوم

دخترخانم ۱۵ ساله ای که از ده سالگی به کلینیک شما مراجعه می کند و پرونده سلامتی دارد. مادرش به دلیل مشغله کاری همراه او نیست و اصرار می کند که مادرش موافق است. شما امکان تماس با مادرش را ندارید. چه می کنید؟

(۱) آیا او را معاینه می کنید؟

(۲) آیا به او گواهی سلامت می دهید؟

مورد هفتم

مرد ۳۰ ساله ای جهت درمان مشکلات دندانی به شما مراجعه می کند. وی چند سال پیش اعتیاد خود را ترک کرده و اخیراً ازدواج کرده است. در حین انجام مراقبت متوجه ضایعاتی می شوید و درخواست آزمایش HIV می نمایید. نتیجه آزمایش مثبت است. همسر بیمار از شما در خصوص نتیجه آزمایش می پرسد؟ وظیفه حرفه ای شما چیست؟

مورد تاراسوف:

در دانشگاه کالیفرنیا روانپزشکی به دلیل منطقی فکر میکند که بیمارش ممکن است خانمی بنا م تاراسوف را به قتل برساند و سپس بنا به تقاضای پزشک پلیس دانشکده بیمار را دستگیر کرد ولی بیمار توانست پلیس را متقاعد کند که اواز خانم تاراسوف دوری می گزیند و به همین خاطر آزاد شد و البته ۲ماه بعد خانم تاراسوف را کشت .

پس از آن قوانینی وضع شد که لزوم آگاه کردن افراد در معرض خطر و یا بستری کردن فرد در یک مرکز مراقبتی را مطرح می کرد.

privacy

حریم خصوصی

حالت یا وضعیتی که در آن فرد توسط افراد دیگر مورد توجه یا

مزاحمت قرار نمی‌گیرد.

حالت یا وضعیتی که فرد فارغ از توجه عمومی است.

privacy

حریم خصوصی

حریم خصوصی توانایی یک فرد یا گروه در خلوت کردن یا جدا کردن خود یا اطلاعات مربوط به خود است، و در نتیجه خود را به صورت انتخابی ابراز می کند. وقتی موضوعی برای شخص خصوصی است، معمولاً به این معنی است که آن موضوع ذاتاً برای او خاص یا حساس است.

حریم خصوصی یعنی چه؟

حریم خصوصی حق رها شدن، یا آزادی از مداخله یا نفوذ است.

حریم خصوصی اطلاعات این است که انسان بر نحوه جمع آوری

و استفاده از اطلاعات شخصی خود حق کنترل داشته باشد.

هدف از حفظ حریم خصوصی چیست؟

❧ حریم خصوصی به افراد کمک می کند تا خود را در برابر قضاوت

های دردسرساز محافظت کنند. مردم در جامعه حد و مرزهایی

برای خود در قبال دیگران ایجاد می کنند. این مرزها هم فیزیکی

و هم اطلاعاتی هستند. برای آرامش و آسایش به مکانهایی برای

خلوت احتیاج داریم، مکانهایی که از نگاه دیگران آزاد باشیم.

چرا حریم خصوصی یک حق انسانی است؟

حریم خصوصی یک حق اساسی است ، بنیادی برای اتونومی و محافظت از کرامت انسانی، به عنوان بنیادی است که بسیاری دیگر از حقوق بشر بر آن بنا شده است.

حریم خصوصی به ما کمک می کند تا محدودیت‌هایی را برای دسترسی به بدن، مکان و مایملک خود و همچنین ارتباطات و اطلاعات خود ایجاد کنیم.

جنبه‌های اصلی حریم خصوصی چیست؟

سه جنبه اصلی برای حفظ حریم خصوصی وجود دارد:

۱. آزادی از نفوذ

۲. کنترل اطلاعات مربوط به خود

۳. آزادی از نظارت

تهدیدهای مربوط به حوزه‌های حریم خصوصی

۱. حریم شخصی
۲. حریم خصوصی رفتار و عمل.
۳. حریم خصوصی ارتباطات
۴. حریم خصوصی داده‌ها و تصاویر
۵. حریم خصوصی افکار و احساسات
۶. حریم خصوصی مکان و فضا
۷. حریم خصوصی وابستگی‌ها (از جمله حریم خصوصی گروه)

تعهد ارائه دهندگان خدمات سلامتی در
محترم شمردن اسرار بیمار بوسیله ی عدم
افشای اطلاعات او که در طی ارائه خدمات یا
جلسات مشاوره بدست می آورد.

لازمه‌ی کسب اعتماد بیماران رعایت رازداری و حفاظت از اطلاعات بیماران است. امروزه با گسترش استفاده از سیستم‌های بایگانی الکترونیک اطلاعات و افزایش دسترسی به اطلاعات ژنتیک رعایت این مهم بیش از پیش لازم است.

وظیفه رازداری از دیدگاه بقراط

«آنچه را که در حین درمان بیمار می بینم یا می شنوم. . . و به

هیچ وجه نباید آنها را افشا کنم، آنها را برای خود نگه خواهم

داشت و افشای این حرفها را شرم آور می دانم.»

سوگندنامه بقراط

علی ابن عباس محوسی اہوازی می کوید

طیب باید راز بیماران را محفوظ نگاه دارد و از افشای سرآنها به خودی و بیگانه دوری جوید. چراکہ بسیاری از بیماران بیماری خود را از پدر، مادر و کسان خویش مستور و مکتوم میدارند ولی آنها به طیب میگویند. پس باید طیب از خود بیمار در کتمان بیماری بیشتر دقت کند.

رازداری در ساینه های بین المللی

اعلامیه ژنو (سال ۱۹۴۸ - ۱۹۹۴): به اسراری که به من سپرده میشود احترام خواهم گذاشت و حتی بعد از مرگ بیمار هم آنها را فاش نخواهم کرد .

مجمع جهانی پزشکی (۱۹۴۹): پزشک باید مطلقاً راز بیمار خودش را نگاه دارد چه آن قسمت که بیمار در اختیار او گذاشته یا خواه از دیگری بدست آورده است.

کدین المللی اخلاق پزشکی - ویرایش ونیز سال ۱۹۸۳

'A physician shall respect the rights of patients, colleagues and of other health professionals and shall safeguard patient confidences'

'A physician shall preserve absolute confidentiality on all he knows about his patient even after the patient is dead'

- ❧ All information must be kept confidential
- ❧ Information can only be disclosed if the patient gives explicit consent, or if the law specifically provides
- ❧ Consent may be presumed where disclosure is to other health care providers involved in that patient's treatment
- ❧ All identifiable patient data must be protected

«یک پزشک نباید اسراری را که در طول دوره پزشکی به او سپرده شده است، یا نقص‌هایی که ممکن است در بیماران خود مشاهده کند، آشکار سازد، مگر اینکه

او طبق قانون موظف به انجام این کار باشد

یا برای حفظ سلامتی یا رفاه فرد یا جامعه ضروری باشد»

❧ American Medical Association, *Code of Ethics*, Section 9.

چرا احترام به رازداری مهم است؟

- اعتماد یکی از مهم ترین جنبه های ارتباط بین بیمار و شاغلین حرف پزشکی است. بیماران بدون ترس از نقض رازداری علایم خود را بیان می کنند.
- بدون این اعتماد، بیماران اطلاعاتی را که درمان آنها را ممکن می سازد افشا نمی کنند.
- رازداری یک مسئولیت اخلاقی و قانونی است.

رازداری در دیدگاه اطبا

یکی از پزشکان برجسته دمشق در قرن پنجم هجری در قوانینی که در حوزه اخلاق حرفه ای پزشکی تنظیم نموده ذکر کرده که پزشک باید از اعتماد بیمارانش برخوردار بوده و هرگز به این اعتماد خیانت نکند.

حکیم سید محمدحسین عقیلی شیرازی در سال ۱۱۸۵ ه.ق در کتاب خلاصه الحکمه بیان می کند که پزشک باید نگاهدارنده اسرار بیماران باشد و راز آنها را فاش نسازند.

در اولین کنفرانس بین المللی طب اسلامی کویت در سال ۱۹۸۱ تاکید شده است که محرمانه نگهداشتن اسرار بیماران وظیفه شرعی است.

اهمیت رازداری از دیدگاه قانونی

تقریباً در قوانین جاری تمام کشورها پزشکان و شاغلین حرف پزشکی مکلف به رازداری و حفظ اسرار بیماران می باشند.

اتریش: کلیه افراد شاغل در بخش بهداشت یا موسسات بیمه اجتماعی و بیمارستان ها ملزم به رازداری هستند. و براساس ماده ۱۲۱ قانون مجازات افشای راز جرم محسوب می شود.

در فرانسه هم رازداری حرفه ای که به سود مصالح بیمار است برای کلیه پزشکان در قانون اجباری است.

در قوانین نروژ هم آمده است که پزشک ملزم به رازداری است و افشای آن جریمه و حداقل ۶ ماه حبس به دنبال دارد.

رازداری در قوانین کشورها

بریتانیا

امریکا (HIPPA)

استرالیا (The Privacy Act)

کانادا (PIPEDA)

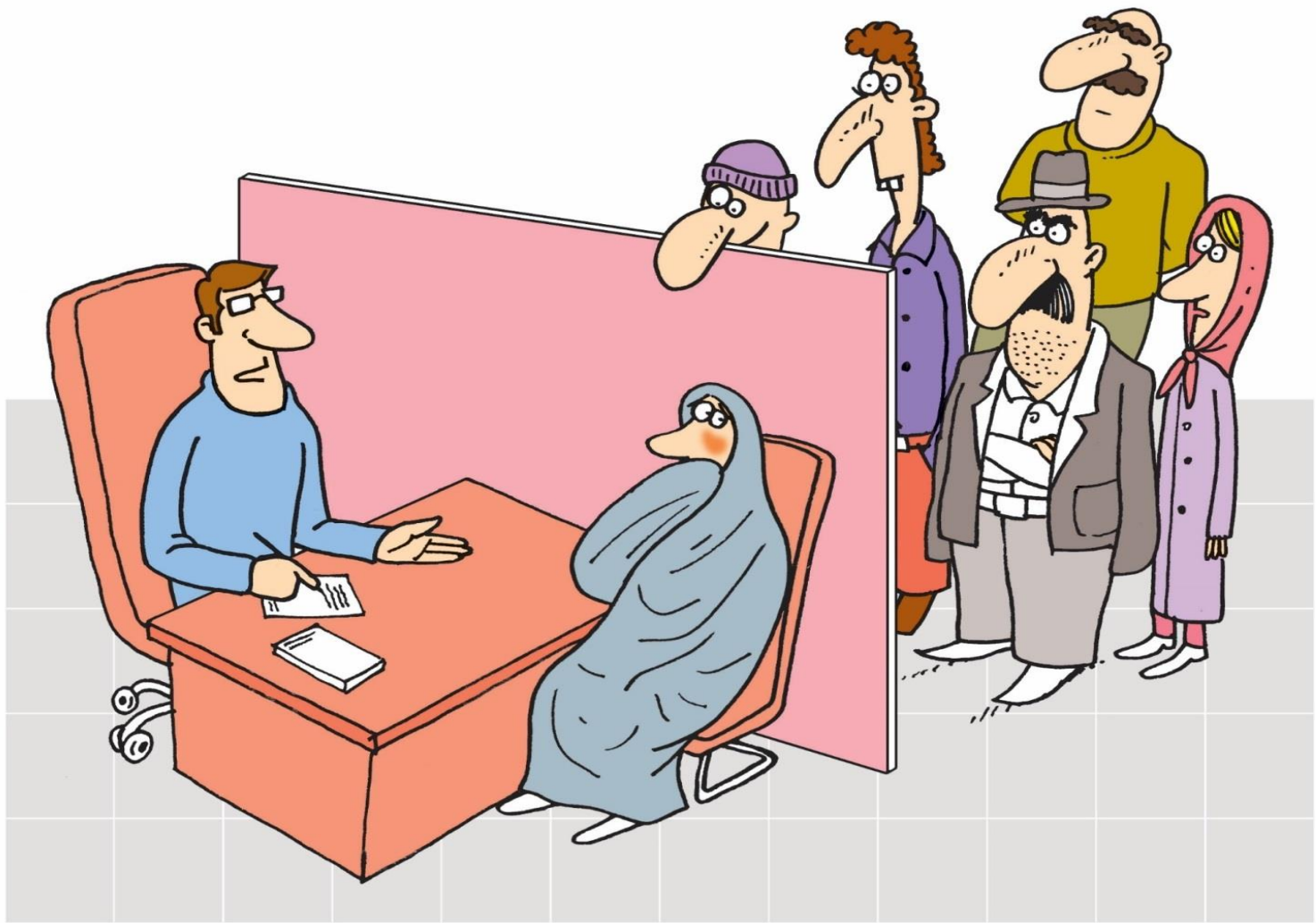
اروپا (European Union Privacy Directive)

قانون مسئولیت مدنی سال ۱۳۳۹

ماده یک :

هر کس بدون مجوز قانونی عمدا یا در نتیجه بی احتیاطی به جان، سلامتی، مال یا آزادی یا حیثیت یا شهرت تجاری یا... فردی لطمه ای وارد نماید که موجب ضررمادی و معنوی شود، مسئول جبران آن خسارت خواهد بود.

اطباء و جراحان و ماماها و دارو فروشان و کلیه کسانی که
به مناسبت شغل یا حرفه خود محرم اسرار میشوند **هرگاه**
در غیر از موارد قانونی، اسرار مردم را افشاء کنند به سه
ماه و یک روز تا یک سال حبس و یا به یک میلیون و
پانصد هزار تا شش میلیون ریال جزای نقدی محکوم
میشوند.

سازمان نظام‌پزشکی جمهوری اسلامی ایران

راهنمای عمومی اخلاق حرفه‌ای
شاغلین حرف‌پزشکی و
وابسته‌ی سازمان نظام‌پزشکی
جمهوری اسلامی ایران

۱۳۹۷

راهنمای عمومی اخلاق حرفه‌ای اعضای سازمان نظام پزشکی جمهوری اسلامی ایران

کلیات و جایگاه سند	فصل اول :
تکالیف عام	فصل دوم:
ارائه خدمات استاندارد و با کیفیت	فصل سوم:
اولویت منافع بیمار	فصل چهارم:
رعایت انصاف و بی طرفی	فصل پنجم:
صداقت و درستکاری	فصل ششم:
احترام به حق انتخاب دریافت کنندگان خدمات سلامت	فصل هفتم:
رازداری و حریم خصوصی	فصل هشتم:
مدیریت خطاهای پزشکی	فصل نهم:
ارتباط با سایر همکاران	فصل دهم:
مسئولیت‌های اجتماعی و سازمانی حرفه مندان	فصل یازدهم:
پوشش حرفه‌ای در محیط‌های بالینی	فصل دوازدهم:
آموزش و پژوهش‌های پزشکی	فصل سیزدهم:

فصل هشتم: رازداری و حریم خصوصی

ماده ۱ (۷۶): شاغلان حرف پزشکی و وابسته، موظفند به حق بیمار مبنی بر محرمانه بودن تمام اطلاعات وی اعم از اطلاعات حساس و غیر حساس که به هر شکل در مراحل مختلف تشخیصی و درمانی جمع آوری می شود و یا به هر ترتیب در اختیار تیم درمانی قرار می گیرد احترام بگذارند. ارائه اطلاعات به افرادی به جز شخص بیمار و یا افرادی که از طرف او اجازه داشته باشند، ممنوع است.

ماده ۲ (۷۷): تنها آن دسته از پزشکان و سایر حرفه مندان سلامت که عضو تیم درمانی بیمار هستند اجازه دسترسی به اطلاعات مرتبط با تشخیص و درمان هر فرد را دارند و دیگر افراد صرفاً به دلیل پزشک بودن یا عضویت در زمره حرفه مندان پزشکی برای دسترسی به اطلاعات بیماران مجاز شمرده نمی شوند.

ماده ۳ (۷۸): مجاز بودن نقض اصل رازداری توسط شاغلان حرف پزشکی و وابسته، تنها محدود به مواردی است که در قانون به صراحت ذکر شده باشد. در چنین مواردی پیش از جمع آوری اطلاعات مربوط به آن، بیمار باید در حد ممکن در جریان از الزام قانونی مذکور آگاه گردد و سپس از وی کسب اطلاعات شود.

فصل هشتم: رازداری و حریم خصوصی

ماده ۴ (۷۹): الزام شاغلان حرف پزشکی و وابسته، به ارائه ی اطلاعات بیماران به مراجع قضایی و انتظامی، تنها منوط به استعلام رسمی دادگاه است.

ماده ۵ (۸۰): شاغلان حرف پزشکی و وابسته، موظفند به حریم خصوصی بیماران احترام بگذارند. احترام به حریم خصوصی بیماران مستلزم خودداری از همه کارهایی است که بیماران آن را نقض حریم شخصی خود تلقی می کنند. در این راستا اعضای سازمان باید از اقداماتی مانند معاینه بیمار در حضور افراد دیگر، پرسیدن سوالات حساس از بیماران در حضور دیگران به نحوی که موجب شرم بیماران شود و مشاهده یا لمس غیر ضروری بیماران به ویژه در مورد بیماران غیر همجنس خودداری کنند.

ماده ۶ (۸۱): شاغلان حرف پزشکی و وابسته، مکلفند از هرگونه تجسس در امور شخصی و خانوادگی بیماران خودداری کنند. لازم است از پرسیدن سوالات شخصی غیر مرتبط با تشخیص و درمان بیماری از بیماران خودداری شود. اگر پرسیدن سوالاتی که ممکن است بیماران آن را ورود به حریم خصوصی خود تلقی کنند، برای تشخیص و درمان ضروری است باید ضرورت پرسش ها با زبان ساده و قابل درک به بیماران اطلاع داده شود.

فصل هشتم: رازداری و حریم خصوصی

ماده ۷ (۸۲): در صورت درخواست بیماران لازم است اجازه داده شود که در روند تشخیص و درمان، فرد یا افراد مورد نظر بیماران، آنها را همراهی کنند؛ مگر اینکه این همراهی مانع از انجام استاندارد مداخلات پزشکی باشد.

ماده ۸ (۸۳): لازم است در صورت رضایت بیمار، معاینات حساس بیمار غیرهمجنس، در حضور پرسنل همجنس یا همراه بیمار، انجام شود. در صورتیکه این معاینه به وسیله ی همکار همجنس از لحاظ علمی و عملی مقدور باشد و موجب ایجاد مشکل برای بیمار نشود، باید همکار همجنس به انجام آن، اقدام و نتیجه ی معاینه را دریافت کند.

ماده ۹ (۸۴): شاغلان حرف پزشکی و وابسته، مکلفند از معاینه و ویزیت هم زمان چند بیمار در اتاق معاینه خودداری کنند.

ماده ۱۰ (۸۵): ارتباط شاغلان حرف پزشکی و وابسته، با رسانه ها به هر شکلی از جمله مصاحبه خبری، حضور در برنامه های تلویزیونی و ارائه هر نوع اطلاعات به رسانه ها تنها در صورتی موجه است که به هیچ وجهی در بر دارنده نقض حریم خصوصی بیماران نباشد و به فاش شدن اطلاعات پرونده سلامت آنها نیانجامد و در عین حال اعتماد عمومی را به حرفه و شاغلان حرف پزشکی مخدوش نکند.

فصل هشتم: رازداری و حریم خصوصی

ماده ۱۱ (۸۶): شاغلان حِرَف پزشکی و وابسته، مکلفند در اظهار نظرهای رسانه ای خود درباره ی بیمارانی که از چهره های شناخته شده در جامعه به شمار می روند، به گونه ای برخورد کنند که ضمن احترام به حریم خصوصی آنان، موجب آزدگی خانواده و نزدیکان بیمار فراهم نیاید و باعث فاش شدن ناموجه اطلاعات سلامت افراد یاد شده، نشود.

ماده ۱۲ (۸۷): انجام هرگونه عکسبرداری و فیلمبرداری از بیماران با هدف تهیه ی محتوای آموزشی، استفاده در فرایند پژوهشی (مانند گزارش موارد خاص) یا درمانی (مانند عکس هایی که برای انجام عمل زیبایی گرفته می شود)، تهیه ی برنامه ی سینمایی، مستند یا خبری و مانند آن، تنها پس از کسب اجازه از بیماران مجاز است. در مواردی که هویت فرد، مشخص باشد رضایت اخذ شده باید حتماً مکتوب باشد. مسؤولیت هرگونه سوء استفاده از فیلم یا تصاویری که با هدف آموزش یا پژوهش گرفته می شود، بر عهده ی شاغلان حِرَف پزشکی و وابسته، است که فیلم یا عکس یادشده را گرفته اند.

ماده ۱۳ (۸۸): در صورتی که قرار است فیلم یا تصویر گرفته شده در سطح عمومی پخش شود و یا در اختیار رسانه های جمعی قرار گیرد لازم است موضوع به تایید رئیس بیمارستان یا مؤسسه ی مربوط به آن برسد.

ماده ۱۴ (۸۹): اطلاعات و نمونه های مربوط به بدن بیمار مانند عکس های رادیو گرافی، نمونه های بافتی، خون و مایعات بیولوژیک، محتوای ژنتیکی استخراج شده از بدن، بخشی از حریم خصوصی بیمار بوده و استفاده از آنها در صورتی برای مقاصد مختلف مانند اهداف پزشکی و پژوهشی مجاز است که یا رضایت صاحب آن گرفته شده باشد و یا اطلاعات و نمونه ها به شکل غیر قابل انتساب به صاحبان آنها بی نام شده باشند.

برگرفته از سایت کوکل

نشور حقوق بیمار در ایران

✎ محور اول: دریافت مطلوب خدمات سلامت حق بیمار است.

✎ محور دوم: اطلاعات باید به نحو مطلوب و به میزان کافی در اختیار بیمار قرار گیرد.

✎ محور سوم: حق انتخاب و تصمیم‌گیری آزادانه بیمار در دریافت خدمات سلامت باید محترم شمرده شود.

✎ محور چهارم: ارائه خدمات سلامت باید مبتنی بر احترام به حریم خصوصی بیمار و رعایت اصل رازداری باشد.

✎ محور پنجم: دسترسی به نظام کارآمد رسیدگی به شکایات حق بیمار است.

محر چهارم نشور حقوق بیمار

۴-۱) رعایت اصل رازداری راجع به کلیه‌ی اطلاعات مربوط به بیمار الزامی است مگر در مواردی که قانون آن را استثنا کرده باشد.

۴-۲) در کلیه‌ی مراحل مراقبت اعم از تشخیصی و درمانی باید به حریم خصوصی بیمار احترام گذاشته شود. ضروری است بدین منظور کلیه‌ی امکانات لازم جهت تضمین حریم خصوصی بیمار فراهم گردد.

ادامه محور چهارم محور حقوق بیمار

۳-۴) فقط بیمار و گروه درمانی و افراد مجاز از طرف بیمار و افرادی که به حکم قانون مجاز تلقی می‌شوند میتوانند به اطلاعات دسترسی داشته باشند.

۴-۴) بیمار حق دارد در مراحل تشخیصی از جمله معاینات، فرد معتمد خود را همراه داشته باشد. همراهی یکی از والدین کودک در تمام مراحل درمان حق کودک می‌باشد مگر اینکه این امر بر خلاف ضرورت‌های پزشکی باشد.

رازداری و حریم خصوصی در سبب‌های اعتبار بخشی

راهنمای جامع استانداردهای اعتبار بخشی ملی بیمارستان‌های ایران

ویرایش چهارم / سال ۱۳۹۸

افشاء سرپرستی در چه مواردی مجاز است؟

در چه مواردی اجازه نقض رازداری داده می شود؟

- ۱) برای حفظ بیمار از خطر
- ۲) برای حفظ منافع بیمار
- ۳) برای حفظ دیگران از خطر
- ۴) برای منافع دیگران و جامعه

۱ - سوء رفتار با کودکان

۲ - سوء رفتار با افراد مسن

۳ - تهدیدات درون خانواده

افشاء سرپرستی در موارد ذیل مجاز است:

تولد و فوت

حفظ منافع جامعه. مانند تهدید امنیت عمومی، جان و سلامتی مردم

صراحت قانونی

تعیین علت مرگ

معاینات قبل و حین خدمت، بیمه

با دستور مراجع قضایی

بنا به خواست بیمار

هنگام کودک آزاری

در مقام دفاع از خویش

مناقشات مهم در ازداری پزشکی

بیماری های منتقله جنسی و تاریخچه رفتارهای جنسی

ارتباطات و مشکلات جنسی نوجوانان و جوانان

سقط جنین

مصرف مشروبات الکلی

وابستگی به مواد یا سوء مصرف مواد

وضعیت روانی افراد

افراد طرد شده

سایر افراد آسیب پذیر

قانون جلوگیری از بیماریهای آمیزشی و بیماریهای واگیر مصوب ۱۳۲۰

ماده ۶:

ولی یا سرپرست صغیر یا سفیه یا دیوانه مکلف است که در درمان بیماریهای آمیزشی که تحت سرپرستی آنها می باشد اقدام کند چنانچه ولی یا سرپرست در فراهم نمودن وسایل درمان مسامحه نماید و بیماری صغیر یا محجور به حال سرایت باقی بماند ولی یا سرپرست به حبس از هشت روز تا یک ماه و یا به کیفر نقدی از پنجاه تا پانصد ریال محکوم می شود.

ماده ۲۲:

اشخاصی که مانع اجرای مقررات بهداشتی می شوند یا در اثر غفلت باعث انتشار یکی از بیماریهای واگیر میشوند به هشت روز تا دو ماه حبس تادیبی و ۵۱ تا ۵۰۰ ریال و یا به یکی از این دو کیفر محکوم می شوند.

آیین نامه تأسیس بیمارستان به استناد ماده ۱ و ۲ قانون مربوط به مقررات امور پزشکی و دارویی و مواد خوردنی و آشامیدنی مصوب ۲۹ خرداد ۱۳۳۴)

۴ - ۵ - کلیه بیمارستانها موظفند بیماران مبتلا به بیماریهای واگیر را در اسرع وقت مطابق مقررات و قوانین موجود به وزارت بهداشتی و بهزیستی اعلام نمایند

آیین نامه تأسیس آزمایشگاه تشخیص طبی (مصوب ۳۰/۱/۵۹)

ماده ۸ - هر آزمایشگاه باید دارای دفاتر ثبتی باشد که در آن اسامی بیماران و تاریخ آزمایش و نتیجه آن منعکس گردد و در موارد لزوم آمار و اطلاعات در خواستی مورد نیاز وزارت بهداشتی و بهزیستی را ارسال دارد.

آیین نامه اجرایی ماده ۸ قانون تشکیل وزارت بهداشت ، درمان و آموزش پزشکی

مصوب جلسه مورخ ۲۵ / ۵ / ۶۵ هیأت وزیران و اصلاحات مورخ ۲۸/۱۱/۶۶

ماده ۱۱ - مسئولین کلیه مراکز و مؤسسات پزشکی موظفند که کلیه اطلاعات مورد نیاز بازرسان وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی را در اختیار آنان قرار دهند در غیراین صورت طبق ضوابط متخلف محسوب می شوند و برای بار اول کمیسیون قانونی مربوطه نسبت به صلاحیت یا عدم صلاحیت مؤسس یا مؤسسین یا مسئول فنی حسب مورد اظهار نظر نموده و در صورت تکرار مرکز یا مؤسسه درمانی راتعطیل خواهد کرد و در صورت لزوم نسبت به ابطال پروانه تاسیس پس از اخذ تأییدیه مراجع ذی صلاح اقدام خواهد نمود.

ماده ۲۷ - کلیه مراکز و مؤسسات درمانی موضوع این آئین نامه موظفند بیماران مبتلا به بیماریهای واگیر را در اسرع وقت طبق قانون طرز جلوگیری از بیماریهای آمیزشی و بیماریهای واگیر مصوب ۱۳۲۰ و اصلاحات و ملحقات آن مصوب ۱۳۴۷ به وزارت بهداشت ، درمان و آموزش پزشکی معرفی نمایند.

آیین نامه انتظامی رسیدگی به تخلفات صنفی و حرفه ای شاغلان حرفه های پزشکی و وابسته مصوب جلسه مورخه ۷۳/ ۵ / ۹ هیات وزیران و اصلاحات بعدی

ماده ۱۱ - شاغلان حرفه های پزشکی مکلفند در مواقعی که به منظور پیشگیری از بیماریهای واگیر دار یا در هنگام بروز سوانح از سوی وزارت بهداشت ، درمان و آموزش پزشکی یا مراجع تعیین شده از وزارت یاد شده از آنان استمداد می شود، همکاری لازم را معمول دارند.

مرد ۲۵ ساله ای HIV مثبت است. او در حال حاضر ازدواج کرده و خانمش حامله است. او قبل از ازدواج رفتارهای جنسی با چندین نفر داشته است. علی رغم توضیحات پزشک مشاور مرکز با افشای بیماری خود به همسرش مخالفت می کند. وظیفه حرفه ای پزشک چیست؟

در صورت موافقت تا چه حد از اطلاعات او باید افشا شود؟

بهترین کسی که می توان مسئله افشاء راز را با او حل کرد، خود بیمار است.

توجه شود که افشاء راز باید در مجموعه اطلاعاتی باشد که برای جلوگیری از صدمه مورد انتظار یا پاسخ گفتن به مراجع ذیصلاح لازم است.

این اطلاعات صرفاً به کسانی داده می شود که اطلاع آنان از این امور از صدمه جلوگیری یا به احقاق حق کمک می کند. البته ارائه اطلاعات باید به شکلی باشد که حداقل صدمه و رنجش برای بیمار فراهم شود.

راز داری در امور پژوهشی هم به مانند مسایل درمانی پزشکی لازم است.

محرم‌انگی در چرخه ثبت مدارک، پرونده‌ها و اسناد پزشکی هم باید مدنظر باشند.

غیر از پزشک سایر اعضا تیم پزشکی حتی پرسنل دفتر و منشی مطب هم درگیر در امر رازداری هستند.

امروزه برخی به عوض رازداری مفهومی به نام امانتداری پزشکی را مطرح می‌کنند.

کادر پزشکی باید اعتماد بیماران را حفظ کنند و فقط در شرایطی که مصالح بیمار حکم می‌کند یا زمانی که افشای اسرار بیمار ضرورت قانونی داشته باشد، راز را افشا کنند.

2/20/2022

52